

begrænse Importen, for at bringe Ligevægt paa vor Handelsbalance, saa gik det ærede Medlem subsidiært med til at træffe visse Foranstaltninger. Der har i Valutakommissionen været Tale om to Ting: Om Told og om Importbegrænsning; og saa siger det ærede Medlem: Jeg slutter mig dér principielt, naar jeg skal vælge mellem disse to Ting, til Forslaget om at begrænse Importen.

Det var det ærede Medlem Hr. Pinstrup's Stilling i 1920. Nu skal jeg aldeles ikke blande mig i det Spørgsmaal, der kan opstaa for det ærede Medlem selv og for hans Partifæller, om hans Standpunkt har været rigtigt, set fra et Venstresynspunkt, eller ikke. Jeg har blot villet gøre det ærede Medlem opmærksom paa det ejendommelige i at angribe Socialdemokratiet for at have ydet en Tanke Tilslutning, naar denne Tanke netop har faaet et saadant Raaderum hos det ærede Medlem selv, at han endogsaa har været med til at omsætte den i Forslag og at tilstille Regeringen dette sit Forslag. Det er utvivlsomt, at lige saa vel som det i 1920 var et Hovedspørgsmaal at faa Importen begrænset, er det det nu i 1924; deri har det ærede Medlem Hr. Drachmann fuldkommen Ret. Importbegrænsning er Spørgsmaalets Alfa og Omega, det kommer man ikke udenom. Hvorledes man vil begrænse denne Import, bliver en Sag for sig, det skal jeg ikke udtale mig nærmere om ved denne Lejlighed. Hvad der var muligt under Krigen, og hvad der var muligt i 1920, er maaske ikke muligt nu, i hvert Fald ikke i det Omfang, som det var muligt den Gang. Jeg skal ikke udtale mig nærmere om dette nu, hverken med Hensyn til Importregulering eller Rationering.

Jeg haaber, Regeringen hurtigt vil fremsætte sine Forslag, og jeg haaber, at alle Partier saa vil mødes i god Forstaaelse om disse Forslag og af yderste Evne bidrage deres til, at Forslagene til sidst kan faa en saadan Form, at det Spørgsmaal, der i Øjeblikket overskygger alle politiske Spørgsmaal her i Landet: Valutaspørgsmaalet, kan blive løst og løst paa en forsvarlig Maade, paa en saadan Maade, at vi ikke skal tage det op igen. Thi gaar vi nu til at gribe fejl for tredje eller fjerde Gang, vil det være saa at sige umuligt derefter at komme med Forslag, som har Udsigt til at bringe os ud over Vanskelighederne. Det er, som Venstres egen Presse selv erkender, paa høje Tid, at Foranstaltningerne træffes. Skal de betyde det, som vi alle maa kræve, de skal betyde, maa alle Partier efter bedste

Evne bidrage deres til Spørgsmaalets Løsning.

Første Næstformand (H. P. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Naar man staar som Mindretal i en Betænkning el'er Beretning, kan man fordrø, at den, der vil angribe ens Stilling, citerer, hvad dette Mindretal har skrevet, og ikke, hvad Flertallet har skrevet, men det var det, det ærede Medlem gjorde. Jeg vil tillade mig at oplæse et Par korte Citater, det vil kunne klare hele den Situation. Det ærede Medlem indrømmede jo, at der var kun Tale om et subsidiært Standpunkt, jeg havde taget i denne Kommission. Maa jeg citere fra Side 6 et Stykke af Mindretallets Udtalelse: „Hvad først Udstedelsen af Importforbud angaar, har Mindretallet stedse været af den Opfattelse, at eventuelle Importforbud kun burde omfatte Varer af Luksuskarakter, der ikke kræver Rationering og Prisregulering, og at de endvidere maatte afgrænses saaledes, at deres Administration dels ikke krævede Iværksættelse af et stort Dispensationsapparat, dels ikke medførte, at Forbruget af de paagældende Varer nævneværdigt flyttedes over paa en indenlandsk Produktion, idet Formaalet med Importforbudene udelukkende bør være en Formindskelse af Forbruget.“ Endelig tog vi jo et afgjort Forbehold med Hensyn til de Virkninger, en saadan Foranstaltning kunde medføre. Det staar nede midt paa Side 7 — det er ogsaa Mindretallets Udtalelse —: „Med Hensyn til de Foranstaltninger, der paa Flertalsindstillingen tilsigter en Forøgelse af Eksporten gennem en Nedskæring af det hjemlige Forbrug, ønsker Mindretallet først at gøre den almindelige Bemærkning, at man anser en Forøgelse af Eksporten for et baade virkningsfuldere og sundere Middel til at styrke Kronkursen end en Begrænsning af Importen, og at man derfor tillægger det afgørende Betydning, at Sagen i sin Helhed tilrettelægges saaledes, at disse sidstnævnte Foranstaltninger“ — altsaa Begrænsningen af Importen — „ikke paa nogen Maade lægger sig hindrende i Vejen for vor Eksport.“

Det ærede Medlem har vistnok overset dette, thi dér siger vi altsaa tydeligt: Hvis det viser sig, at disse Importforbud, som Flertallet har stillet Forslag om, og af hvilke vi subsidiært har tiltraadt nogle, lægger sig i Vejen for vor Eksport, maa dette ikke ske,